

Дайте ми го, или ми го прочетете сегѧ.

Сващѣннико даде пакѧ на вдовицата Библіѧта, и рече: земи писмѡто, за което ти казахъ, то ѣ написано ѿ Оногѡва, който иска да ѣ по близу при тебе ѿ сичките твои роднини ѿ Оногѡва казвамъ който ѣ гавилъ най добриятъ опитъ на своѧта си любовь, катѡ ѣ поставилъ своѣто си вѣчно величїе, и клаженство, и шлекала се въ чловѣческа плоть, и претърпѣлъ презрѣнїе, и гоненїе, ѿ чловѣцѡу те, іѡцие взѣлъ на себеси и самѧта срамѡтна и оукорителна смѣртъ на крѣстатъ. Вдовицата ако и да бѣше слѣшала слѡвото Божїе съ вниманїе, но не съсъ такава сладость каковѧто имаше ѿ писмѡто на сына и, а това писмѡ което и казваше сващѣннико не бѣше друго, освѣтъ Библіѧта. Сващѣннико позна движѣнїето на душѧта и, зацо той во обще познаваше мѣслите на многи чловѣци, заради това знаеше расположѣнїето и на вдовицата, и и рече: ако и да ти представихъ тѣѧ предметъ съсъ новий и глншїи видъ, но той види ми се че ти бѣше малко нѣщо и звѣстенъ и по напредъ, Ты каквѡто се вижда, знаала си че Библіѧта ѣ едно списанїе, което